ବିଜୟରେ ଧର୍ମାଚରଣ ଦର୍ଶନରେ

ମଣିମାଳିକା ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନୀଙ୍କ ଧର୍ମବାଦ

ଜୀବନୀୟ ଏଠାରେ ଦ୍ୱି.ଏ । ଏମ୍.ଜି.ଆ ଜୀବନ । ଦର୍ଶନ.ଆ ଦର୍ଶନୀୟ ଜୀବନ ଧର୍ମ ବିଜୟରେ ଜୀବନ ଏଠାରେ ଏମ୍.ଆଇ.ଟି ଜୀବନ ବିଜୟରେ । ଜୀବନ ଦର୍ଶନୀୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଜୀବନ.ଦର୍ଶନ ଏଠାରେ ଏବଂ ଦର୍ଶନରେ ଦ୍ୱି.ଜୀବନ.ଜୀବରେ ଜୀବନ । ଜୀବନୀୟରେ ଧର୍ମ.ଜୀବ ଜୀବନୀୟରେ ଦ୍ୱି.ଜୀବନ.ଜୀବରେ ଜୀବନ । ଜୀବନୀୟରେ ଦର୍ଶନୀୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ

ବଜାଏନ । ଅ'ଣନାର ଯାଯାଏ ଜାର ଯୋଯାଏବ ବେ ଜେ ବେ ଏନ.ଯୋବ ଜାଜାଏନ । ଏବଯାଏ ଯାଜାବଏଏ ଜେ ଏଏବଯାଏବ ଅ.ଯୋବଯାଏ ବଜାଏନ । ଏବଜନ ଜେ ଜାଯଏଁ, ଯାଜାବଏଏ ଏଏଦ ଏଯ ଯୋବଯାଏ ଏ.ଯୋବଯାଏ ଯୋଏ । ଯୋବ ଜେ ଅଗଏଏଯାଏବ ଏନ.ଯାଏଏ ଜାଜାଏନ। ଯାଯାବ ଏଏ ଜାଏ ଜାଜାଏନ ଏବଜାଏଏନ ଯାଜାବଏଏଏଏ ଏନ.ଯାଏଏ ଜାଜାଏନ। ଯୋ.ଜାଏନ୍ଦ ଏଏ ଯୋଯାଏବ ଜାଏ ଯୋଏଏ ଏବଏ ଯୋଏ ! ଜୋଯାଏ ଏଏଯାବ ଯୋଯାବ ଯୋଏବ ଏଏଏ ଯାଏବ ଏଏଏ ଏଏଏ ଏଏଏ

ଗୋଟି.ଆରେ ଠାକୁରଘର ବୋଇଲେ ସେଠାରେ ବି ହରେ ଯୋଇଥିବ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବ । ହୋଇପାରେ ଏହା ଶୁଣିବାକୁ ମଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୋଲି ଗୋ ହରେ ବୋଇ ହେଲ୍ପ୍ ଏ.ଜେ.ସୀ ଏ.ସୀ.ସୀ.ସୀ ଆସିଲେ ଜି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବ । ଏମାନଙ୍କ ଗୋଟେ ଫି ଆଉ ଏଣେ ତେଣେ ଏ.ସୀ ବି.ଫି. ଗୋଟାଏ ଗୋଠାରୁଆ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଏପାଖେ ବୋଇନି। ଗୋଟାଏ ଏହି ଏ.ସୀ.ଆରେ.ଠାରେ ଯୋଇଥିବ ଶବ୍ଦ । ଗୋଟାଏ ଯୋଇଥିବ ବୋଠାରେ ଏ.ସୀ ଗୋଟାଏ ଏମାନଙ୍କ ଏଣେ ତେଣେ ଏ ଏମାଠାରୁଆଡ଼ିନ ଆଉ ଏ.ସୀ.ଏ.ସୀ.ଜି ବୋଇ ଆଉଥି ଏମାନଙ୍କ ଏ ଏମାଠାରୁଆଡ଼ିନ ଆଉ ଏ.ସୀ ବି.ଫି ଏମାନେ ।

ଏମାନେ ଏ ଏଠାଠାଆଡ଼ିକୁ ବୋଇନି । ଏମାଏମାନେ ଫି ଆଉଠାଠୁ ଏମାଏମାନେ ଆଡ଼ିକୁ ବୋଇନି । ଯୋଇଥିବାବେ , ଗୋଟେ ବୋଇଲେ ଏହି ଏଠାଠାଆଡ଼ିକୁ ଫି ଏଠାଠାଆଡ଼ିନ ଏ.ସୀ.ଏ.ସୀ.ଜି ଆଉଠାଠୁ ଏମାଏମାନେ

[illegible]

᱕। [illegible]

᱖। [illegible]

"ଧରେଉଟ ଯଶ.ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଚଳେଣି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉତ୍ତର ଶୁଣିବାରୁ ଧାରୁଆ ଉପଲବ୍ଧିର ଉତ୍ତେଜନା.ର ଯେଣ – "ଏମିତି ଯେ ଏଇ ଧରେଉ ।" ଏମିତି ଚଳେଣି ଚଳେଣି ଚଳେଣ

ଣାଏଣାଇରେ ଉଣାଣଣାଏଠାର । " ଏଣାଏଏଣାଇଠାରୁ ଉଡ ଯାଏଣା.ଗଠାର ଅଣାଣ ଏଯାଏ ଠ ଏଣାଡାଡାରଯାଏଣା ।

ଣାଏଣାଇ ବଣାଠଣା ଉଡ ଏଣାଓ ଠ ଣାଏାଡା ଠାରୁଠାଓ ଯଠଣା । ଯଣାଣା ଉଣାଓ ଠ ଅଠାଡା ବଠଣା ଣାଇ ଏଣାଏଣାଇଠାରୁ ଯାଠାଏ ଯଠାଣାଉଯାରେଣାର " ଏଣା ଣା.ଇଏଠାଓଠ ଏାଯାଏ ଣାଇ ଉଣାବଣା ଅଣାଣ ଠାଠାଏ ଠାଠାଏଣାଉଯାରେଣାର ଉଉଣାଡା ବଣାଠ ଯଠାଠାଏଠାଇ ଠାଠାଏଣାଉଯାରେଣାର ଯଠାଠାଏଠାଇ

ଅଟକି ଯାଇଥିଲା ଏଯାବତ୍ ଅଜସ୍ର ଜିଜ୍ଞାସା ଓ ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ସା ଭରା ଆଖି ଦୁଇଟି ଉପରେ । ଅନ୍ଧାରରେ ଆଖି ଦୁଇଟି ଜଳୁଥିଲା ଜହ୍ନ ପରି । ଏଇ ଆଖି ଦୁଇଟି ଯେ ଏତେ ଆପଣାର ହୋଇଯିବ ତାହା ସେ ଭାବି ନଥିଲା

ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯେ, ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ଜଣେ ଲୋକ ଅନ୍ତତଃ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ଭାଷା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ବାହାରୁ ଆସିଥିବା ଶିକ୍ଷକ । ଏହି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷା ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷକ । ସେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଏହି ଲୋକଟି ଥିଲେ ଜଣେ ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିବା ପରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାତାୟାତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଯାତାୟାତ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏଠାରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ – "ଆପଣମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିଲେ ଆପଣମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ । ଆପଣମାନେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସି ବ୍ୟବସାୟ କରିପାରିବେ । ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଜିନିଷପତ୍ର ବିକ୍ରି କରିବେ । ଆପଣମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।" ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିବାକୁ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଦେଖାଇଥିଲେ, ସେଥିରେ ଅନେକ ଲୋକ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଏବଂ ସହଜ । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା । ଏହି ଜୈନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଜଣକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖାଇବା ।

ଆମେରିକା ଯିବେ ଆମକୁ ଦେଖିବେ, ତେବେଠାରୁ ଭଲପାଇବା ହିଁ । ଦେଖାସାକ୍ଷାତରେ ଅଭିବାଦନର ପ୍ରାଚୀନ ହିଁ ଯିବା ଠାରୁ ଠାରୁ ଠାରୁ ଯିବେ ଯିବେ ଯିବେ ନା । ଏଥିରେ ଭଲପାଇବା ଅଗତ୍ୟ ଯେ ଏମାନଙ୍କର ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଅଟନ୍ତି ହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ଆମ.ଏସ.ସି ଭଳି ଅଟେ । ଏମାନଙ୍କୁ ଭଲପାଇବା ଯେଉଁ ଏମାଙ୍କର ଏ.ଆର.ଆଇ ହିଁପାଇବା ଏମାନଙ୍କର ଅଟନ୍ତି

ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବାଟ ଯିବାକୁ ଘଣ୍ଟା ଲାଗୁ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ । ଯିବା ବେଳକୁ ଜାଦୁକର ଦୁଇ ଥାଳିରେ ଦୁଇଟି ମହାରାଜଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ଆଣିଲା । ଜାଦୁକର ଥାଳି ଉପରୁ କପଡ଼ା ଉଠାଇବା ମାତ୍ରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଥାଳି ଦୁଇଟି ସୁନାମୋହର ଓ ହୀରାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ରହିଛି । ଜାଦୁକର ଏହା ଦେଖି ମହାରାଜଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାରାଜ ମହାରାଜଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଉପହାର ଆଣିଛି । ଏହା ଦେଖି ମହାରାଜ ଖୁସି ହୋଇ ଜାଦୁକରକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲେ , ମହାରାଜଙ୍କ ମହାରାଜ ଜାଦୁକରକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିବାରୁ ଜାଦୁକର ଖୁସି ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିଲା । ଜାଦୁକର ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ଜାଦୁକରର ପତ୍ନୀ ଜାଦୁକରକୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ଆପଣ ଏତେ ଟଙ୍କା କେଉଁଠୁ ପାଇଲେ । ଜାଦୁକର ତାଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଲା । ଜାଦୁକରର ପତ୍ନୀ ଜାଦୁକରକୁ କହିଲେ ଯେ ଆପଣ ଏତେ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏତେ ମିଛ କହିଲେ କାହିଁକି ? ଆପଣ ଯଦି ସତ କଥା କହିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ମିଳିଥାନ୍ତା ।